

Briselē, 2017. gada 16. oktobrī
(OR. en)

13224/17

Starpiestāžu lieta:
2016/0231 (COD)

CLIMA 278
ENV 846
ENER 404
TRANS 413
AGRI 549
COMPET 672
ECOFIN 825
CODEC 1597

DARBA REZULTĀTI

Sūtītājs:	Padomes Ģenerālsekretariāts
Saņēmējs:	delegācijas
Iep. dok. Nr.:	12830/17
K-jas dok. Nr.:	11483/16 + ADD 1 - COM(2016) 482 FINAL
Temats:	Priekšlikums – Eiropas Parlamenta un Padomes Regula par saistošiem ikgadējiem siltumnīcefekta gāzu emisijas samazinājumiem, kas dalībvalstīm jāpanāk no 2021. līdz 2030. gadam nolūkā izveidot noturīgu Enerģētikas savienību un izpildīt Parīzes nolīgumā paredzētās saistības, un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu Nr. 525/2013 par mehānismu siltumnīcefekta gāzu emisiju pārraudzībai un ziņošanai un citas informācijas ziņošanai saistībā ar klimata pārmaiņām (pirmais lasījums) – vispārēja pieeja

Pielikumā informācijas vajadzībām pievienots minētā priekšlikuma teksts, par kuru Vides padome 2017. gada 13. oktobra sanāksmē panāca vispārēju pieeju.

Izmaiņas salīdzinājumā ar iepriekšējo teksta versiju (dok. 12830/17), kas tapušas Padomes diskusijas rezultātā, ir norādītas ar **treknrakstu un pasvītrotas**, savukārt svītrotais teksts atzīmēts ar **[...]**. Iepriekšējās izmaiņas Komisijas priekšlikumā ir pasvītrotas.

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA

par saistošiem ikgadējiem siltumnīcefekta gāzu emisijas samazinājumiem, kas dalībvalstīm jāpanāk no 2021. līdz 2030. gadam nolūkā izveidot noturīgu Enerģētikas savienību un izpildīt Parīzes nolīgumā paredzētās saistības, un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 525/2013 [...]

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 192. panta 1. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu ¹,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ²,

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu ³,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru,

- (1) Eiropadomes 2014. gada 23. un 24. oktobra secinājumos par klimata un enerģētikas politikas satvaru laikposmam līdz 2030. gadam tika apstiprināts saistošs mērķrādītājs līdz 2030. gadam visas tautsaimniecības mērogā panākt siltumnīcefekta gāzu emisijas iekšējo samazinājumu vismaz par 40 % salīdzinājumā ar 1990. gada līmeni, un šī nostāja tika vēlreiz apstiprināta Eiropadomes 2016. gada 17. un 18. marta secinājumos. [...]

¹ OV C , , . lpp.

² OV C , , . lpp.

³ OV C , , . lpp.

- (2) Eiropadomes 2014. gada 23. un 24. oktobra secinājumos minēts, ka šis mērķis Savienībai būtu jāsasniedz kopīgi izmaksu ziņā pēc iespējas lietderīgākā veidā, līdz 2030. gadam panākot samazinājumus – salīdzinājumā ar 2005. gadu – apjomā līdz 43 % un 30 % attiecīgi Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2003/87/EK ⁴ paredzētās Savienības emisijas kvotu tirdzniecības sistēmas ("ES ETS") aptvertajos un ETS neaptvertajos sektoros [...]. Lai panāktu šādus emisijas samazinājumus, savs ieguldījums būtu jādod visiem tautsaimniecības sektoriem un šajos centienos būtu jāiesaistās visām dalībvalstīm, līdzsvarojot taisnīguma un solidaritātes apsvērumus. Metodika nacionālo samazināšanas mērķrādītāju noteikšanai attiecībā uz ETS neaptvertajiem sektoriem ar visiem elementiem, ko piemēro Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumā Nr. 406/2009/EK ⁵, būtu jāturpina līdz 2030. gadam, centienu sadalē pamatojoties uz relatīvo iekšzemes kopproduktu (IKP) uz vienu iedzīvotāju. Visas dalībvalstis sniegs ieguldījumu, lai 2030. gadā panāktu kopējo ES emisiju samazinājumu – īstenojot mērķus, kuru apjoms ir no 0 % līdz -40 % salīdzinājumā ar 2005. gadu. To dalībvalstu nacionālajiem mērķrādītājiem, kuru IKP uz vienu iedzīvotāju ir lielāks par Savienības vidējo rādītāju, būtu jāpiemēro relatīvi pielāgojumi, kas taisnīgi un līdzsvaroti atspoguļo izmaksu efektivitāti. Šādas siltumnīcefekta gāzu emisijas samazināšanas gaitā tiktu kāpināta efektivitāte un inovācija Eiropas ekonomikā un, konkrētāk, tiktu veicināti dažādi uzlabojumi, jo īpaši ēku sektorā, lauksaimniecībā, atkritumu apsaimniekošanā un transportā, ciktāl uz minētajām jomām attiecas šī regula.

⁴ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2003/87/EK (2003. gada 13. oktobris), ar kuru nosaka sistēmu siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu tirdzniecībai Kopienā un groza Padomes Direktīvu 96/61/EK (OV L 275, 25.10.2003., 32. lpp.).

⁵ Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmums Nr. 406/2009/EK (2009. gada 23. aprīlis) par dalībvalstu pasākumiem siltumnīcas efektu izraisošu gāzu emisiju samazināšanai, lai izpildītu Kopienas saistības siltumnīcas efektu izraisošu gāzu emisiju samazināšanas jomā līdz 2020. gadam (OV L 140, 5.6.2009., 136. lpp.).

- (3) Ar šo regulu tiek īstenots arī Savienības devums saskaņā ar Apvienoto Nāciju Organizācijas Vispārējās konvencijas par klimata pārmaiņām ("UNFCCC") ietvaros pieņemto Parīzes nolīgumu ⁶, kuru Savienības vārdā ratificēja 2016. gada 5. oktobrī saskaņā ar Padomes Lēmumu (ES) 2016/1841 ⁷. [...] Savienības saistības panākt emisijas samazinājumus visas tautsaimniecības mērogā ir iekļautas iecerētajā nacionāli noteiktajā devumā [...], ko 2015. gada 6. martā, ņemot vērā Parīzes nolīgumu, Savienība un tās dalībvalstis iesniedza UNFCCC sekretariātam. Parīzes nolīgums stājās spēkā 2016. gada 4. novembrī, un tas aizstāj 1997. gada Kioto protokolā paredzēto pieeju, kas pēc 2020. gada vairs netiks turpināta.
- (4) [iekļauts 3. apsvērumā]
- (5) Pāreja uz tīru enerģiju nozīmē, ka jāmainās investīciju modeļiem un ka vajadzīgi attiecīgi stimuli visās rīcībpolitikas jomās. Viena no nozīmīgākajām Savienības prioritātēm ir noturīgas Enerģētikas savienības izveide, kas ļaus iedzīvotājus nodrošināt ar drošu, ilgtspējīgu, konkurētspējīgu un lētu enerģiju. Lai to panāktu, ar šo regulu ir jāturpina vērīgie pasākumi klimata jomā un jāpanāk progress pārējos Enerģētikas savienības aspektos, kā izklāstīts Komisijas paziņojumā "Pamatstratēģija spēcīgai Enerģētikas savienībai ar tālredzīgu klimata pārmaiņu politiku" ⁸.

⁶ OV L 282, 19.10.2016., 4. lpp.

⁷ Padomes Lēmums (ES) 2016/1841 (2016. gada 5. oktobris) par to, lai Eiropas Savienības vārdā noslēgtu Apvienoto Nāciju Organizācijas Vispārējās konvencijas par klimata pārmaiņām ietvaros pieņemto Parīzes nolīgumu (OV L 282, 19.10.2016., 1. lpp.).

⁸ 6594/15 - COM(2015)80 *Final*

- (6) Šai regulai būtu jāattiecas uz emisijām, kas pieder pie Klimata pārmaiņu starpvaldību padomes (*IPCC*) kategorijām "enerģija", "rūpniecības procesi un produktu lietojums", "lauksaimniecība" un "atkritumi" un ir noteiktas saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 525/2013 ⁹, izņemot emisijas no darbībām, kas uzskaitītas Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2003/87/EK I pielikumā. Neskarot šīs regulas 7. pantu un 9. panta 2. punktu, šai regulai nebūtu jāaptver darbības, uz kurām attiecas Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) .../... [LULUCF] ¹⁰ *.
- (7) Pašlaik valstu siltumnīcefekta gāzu pārskatos un nacionālajos un Savienības reģistros iekļautie dati nav pietiekami, lai dalībvalstu līmenī noteiktu Direktīvas 2003/87/EK neaptvertās civilās aviācijas CO₂ emisijas nacionālā līmenī. Pieņemot ziņošanas pienākumus, Savienībai nevajadzētu dalībvalstīm un maziem un vidējiem uzņēmumiem (MVU) uzlikt ar sasniedzamo mērķi nesamērīgu slogu. Direktīvas 2003/87/EK neaptvertās lidojumu CO₂ emisijas veido tikai pavisam nelielu daļu no kopējām siltumnīcefekta gāzu emisijām, un izveidot ziņošanas sistēmu par šīm emisijām būtu pārāk apgrūtinājoši, ņemot vērā, ka saskaņā ar Direktīvu 2003/87/EK jau ir spēkā esošas prasības nozarei plašākā mērogā. Tāpēc CO₂ emisijas no *IPCC* avota kategorijas "1.A.3.A civilā aviācija" šīs regulas kontekstā vajadzētu uzskatīt par tādām, kas vienādas ar nulli.
- (8) Siltumnīcefekta gāzu emisiju samazinājums, kas katrai dalībvalstij jāpanāk līdz 2030. gadam, būtu jānosaka, ņemot vērā attiecīgās dalībvalsts šīs regulas aptverto izskatīto siltumnīcefekta gāzu emisiju līmeni 2005. gadā, neieskaitot verificētās emisijas no iekārtām, kuras tika ekspluatētas 2005. gadā un kuras ES *ETS* tika iekļautas tikai pēc 2005. gada. Ikgadējie iedalītie emisijas apjomi 2021.–2030. gada periodam būtu jānosaka, pamatojoties uz dalībvalstu iesniegtajiem un Komisijas izskatītajiem datiem.

⁹ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 525/2013 (2013. gada 21. maijs) par mehānismu siltumnīcefekta gāzu emisiju pārraudzībai un ziņošanai un citas informācijas ziņošanai valstu un Savienības līmenī saistībā ar klimata pārmaiņām un par Lēmuma Nr. 280/2004/EK atcelšanu (OV L 165, 18.6.2013., 13. lpp.).

¹⁰ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula .../... par zemes izmantošanā, zemes izmantošanas maiņā un mežsaimniecībā radušos siltumnīcefekta gāzu emisiju un piesaistījumu iekļaušanu klimata un enerģētikas politikas satvarā laikposmam līdz 2030. gadam ar ko groza Regulu (ES) Nr. 525/2013 (OV ...).

* Skatīt dokumentu 11494/2016 [LULUCF].

- (9) [...] Lēmumā Nr. 406/2009/EK iedibināto pieeju, kas paredz ikgadējus un saistošus valstij noteiktus ierobežojumus, vajadzētu izmantot arī 2021.–2030. gadā: trajektorijas aprēķina izejas punkts 2020. gadā būtu vidējās siltumnīcefekta gāzu emisijas 2016.–2018. gadā, bet trajektorijas beigu punkts būtu katrai dalībvalstij noteiktais ierobežojums 2030. gadam. Ir paredzēts, ka 2021. gadā tiks pielāgots tām dalībvalstīm iedalītais emisijas apjoms, kam vienlaikus ir pozitīvs ierobežojums saskaņā ar Lēmumu 406/2009/EK un pieaugošs iedalītais emisijas apjoms laikā no 2017. līdz 2020. gadam, kas noteikts saskaņā ar Komisijas Lēmumu 2013/162/ES¹¹ un Komisijas Īstenošanas lēmumu 2013/634/ES¹², tādējādi atspoguļojot šo dalībvalstu iespējas šajos gados emisijas palielināt. [...]. **Vajadzētu paredzēt papildu pielāgojumu dažām dalībvalstīm, nemot vērā šo valstu īpašo situāciju, proti, ka tām ir gan pozitīvs ierobežojums saskaņā ar Lēmumu 406/2009/EK, gan vai nu zemākās siltumnīcefekta gāzu emisijas uz vienu iedzīvotāju saskaņā ar minēto lēmumu, vai arī zemākais siltumnīcefekta gāzu emisiju īpatsvars no tādiem sektoriem, uz kuriem minētais lēmums neattiecas, salīdzinājumā ar to kopīgo siltumnīcefekta gāzu emisiju apjomu. Šim papildu pielāgojumam vajadzētu aptvert vienīgi daļu no emisiju samazinājumiem, kas jāpanāk laikposmā no 2021. līdz 2029. gadam, lai saglabātu stimulus papildu emisiju samazinājumiem un lai neietekmētu 2030. gada mērķa sasniegšanu, nemot vērā citu šajā regulā paredzēto pielāgojumu un elastības iespēju izmantošanu.**
- (10) Ir paredzēts veidot jaunu, vienreizēju elastības iespēju, kas palīdzēs mērķrādītājus sasniegt tām dalībvalstīm, kuru nacionālais samazināšanas mērķrādītājs krietni pārsniedz Savienības vidējo rādītāju un to izmaksefektīvas samazināšanas potenciālu, un tām dalībvalstīm, kas 2013. gadā rūpnieciskajām iekārtām bez maksas neiedalīja nekādas kvotas [...].

¹¹ Komisijas Lēmums 2013/162/ES (2013. gada 26. marts) par dalībvalstu ikgadējo emisiju sadales apjomu noteikšanu laikposmam no 2013. līdz 2020. gadam saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumu Nr. 406/2009/EK (OV L 90, 28.3.2013., 106. lpp.).

¹² Komisijas Īstenošanas lēmums 2013/634/ES (2013. gada 31. oktobris) par dalībvalstu ikgadējo emisiju sadales apjomu korekcijām laikposmam no 2013. līdz 2020. gadam saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumu Nr. 406/2009/EK (OV L 292, 1.11.2013., 19. lpp.).

- (10.a) Izejas punktā, kas pamatojas uz vidējām siltumnīcefekta gāzu emisijām laikposmā no 2016. līdz 2018. gadam, nav pietiekami ņemti vērā iepriekšējie centieni, kurus kopš 2013. gada īsteno tās dalībvalstis, kuru IKP uz vienu iedzīvotāju 2013. gadā bija zem Savienības vidējā rādītāja. Tāpēc ir lietderīgi izveidot ierobežotu īpašam nolūkam paredzētu drošības rezervi, kas atbilst līdz 115 miljoniem tonnu CO₂ ekvivalenta, vienlaikus saglabājot šīs regulas vidisko integritāti, kā arī stimulus dalībvalstu darbībām, kas pārsniedz minimālo šajā regulā paredzēto devumu [...]. Šādai rezervei būtu jākalpo tādu dalībvalstu labumam, kuru IKP uz vienu iedzīvotāju 2013. gadā bija zem Savienības vidējā rādītāja un kuru emisiju apjoms saglabājās zem ikgadējiem emisijas apjomiem, kas tām iedalīti laikposmam no 2013. līdz 2020. gadam, un kurām ir problēmas sasniegt savu 2030. gada emisiju mērķi, neskatoties uz to, ka tās izmanto citas šajā regulā paredzētās elastības iespējas. [...] Šāda apjoma rezerve segtu ievērojamu daļu no kopējā deficīta, kas paredzēts dalībvalstīs, kuras ir tiesīgas izmantot šo rezervi 2021.–2030. gada periodā, bez papildu politikas pasākumu ieviešanas, vienlaikus saglabājot stimulus papildu pasākumiem. Šai rezervei minētajām dalībvalstīm vajadzētu būt pieejamai 2032. gadā [...] ar noteikumu, ka tās izmantošana netraucēs sasniegt Savienības mērķi, proti, līdz 2030. gadam panākt siltumnīcefekta gāzu emisijas samazinājumu par 30 % tajos sektoros, uz kuriem attiecas šī regula.
- (11) Virkne Savienības pasākumu palielina dalībvalstu iespējas izpildīt saistības klimata jomā, un bez tiem būs ļoti sarežģīti panākt vajadzīgos emisijas samazinājumus šīs regulas aptvertajos sektoros. Pie tiem pieder tiesību akti par fluorētām siltumnīcefekta gāzēm, CO₂ emisijas samazināšanu no sauszemes transportlīdzekļiem, ēku energoefektivitāti, atjaunojamiem energoresursiem, energoefektivitāti un aprites ekonomiku, kā arī Savienības finansējuma instrumenti, kas domāti ar klimatu saistītām investīcijām.

(12) Regula [LULUCF] paredz noteikumus par to, kā ir jāuzskaita siltumnīcefekta gāzu emisijas un piesaistījumi saistībā ar zemes izmantošanu, zemes izmantošanas maiņu un mežsaimniecību (LULUCF). Lai gan šīs regulas vidisko rezultātu, proti, panāktos siltumnīcefekta gāzu emisijas samazinājumus, ietekmē tas, ka tiek ņemts vērā daudzums, kas nepārsniedz kopējo neto piesaistījumu un kopējo neto emisiju summu no atmežotas zemes, apmežotas zemes, apsaimniekotas aramzemes un apsaimniekotiem zālājiem, kā definēts Regulā [LULUCF], vēl viena iespēja, ko dalībvalstis vajadzības gadījumā varētu izmantot savu saistību izpildei, būtu elastības iespēja, kurā iekļautas ne vairāk kā 280 milj. t CO₂ ekv., ko sadala starp dalībvalstīm saskaņā ar III pielikumu. Kopējā summā un sadalījumā starp dalībvalstīm ņem vērā lauksaimniecības un zemes izmantošanas sektora nelielo klimata pārmaiņu mazināšanas potenciālu un sektora atbilstīgo devumu SEG mazināšanā un sekvestrēšanā. Ja tiek pieņemti īstenošanas akti, ar ko atjaunina meža references līmeni, pamatojoties uz nacionālajiem mežsaimniecības uzskaites plāniem, saskaņā ar Regulas [LULUCF] 8. panta 6. punktu, tad saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 290. pantu būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt aktus [...] nolūkā atspoguļot to, ka šajā regulā paredzētajā elastības iespējā tiek ņemta vērā uzskaites kategorija "apsaimniekota meža zeme". Pirms šāda deleģētā akta pieņemšanas Komisijai, pamatojoties uz pieejamajiem datiem, vajadzētu izvērtēt to, cik pamatīga ir "apsaimniekotas meža zemes" uzskaitē, jo īpaši to, cik liela saskanība pastāv starp prognozēto un faktisko mežistrādi. Bez tam [...] Regulā [LULUCF] būtu jādod iespēja brīvprātīgi svītrot ikgadējo iedalīto emisijas apjomu, lai šo apjomu varētu ņemt vērā, kad tiek izvērtēta dalībvalsts atbilstība minētās Regulas [...] prasībām.

(13) Lai nodrošinātu, ka tiek efektīvi, pārredzami un izmaksefektīvi paziņoti un verificēti gan dati par siltumnīcefekta gāzu emisijām, gan cita informācija, kas vajadzīga, lai novērtētu virzību saistībā ar dalībvalstīm ikgadēji iedalīto emisiju apjomu, prasības par ikgadējo ziņošanu un novērtēšanu saskaņā ar šo regulu būtu jāintegrē attiecīgajos pantos Regulā (ES) Nr. 525/2013. Ar minēto regulu būtu arī jānodrošina tas, ka dalībvalstu progress emisiju samazināšanā joprojām tiks novērtēts reizi gadā, ņemot vērā Savienības politikas un pasākumu attīstību un informāciju no dalībvalstīm. Reizi divos gados novērtēšanā vajadzētu iekļaut prognozes par Savienības virzību uz emisijas samazināšanas mērķrādītāju izpildi un par dalībvalstu virzību uz savu pienākumu izpildi. Savukārt atskaitījumu piemērošanu vajadzētu apsvērt tikai ik pēc pieciem gadiem, lai varētu ņemt vērā potenciālo devumu no atmežotas zemes, apmežotas zemes, apsaimniekotas aramzemes un apsaimniekotiem zālājiem saskaņā ar Regulu [LULUCF]. Tas neskar Komisijas pienākumu nodrošināt, ka dalībvalstis pilda savus pienākumus, kas izriet no šīs regulas, vai Komisijas pilnvaras šādā sakarā uzsākt pienākumu neizpildes procedūru.

(13.a) Regula (ES) Nr. 525/2013 būtu attiecīgi jāgroza.

(14) Eiropadome savos 2014. gada 23. un 24. oktobra secinājumos norādīja, ka esošo elastības instrumentu pieejamība un izmantošana ETS neaptvertajos sektoros būtu ievērojami jāpastiprina, lai nodrošinātu Savienības kopīgo centienu lietderību izmaksu ziņā un konvergenci attiecībā uz emisiju apjomu uz vienu iedzīvotāju līdz 2030. gadam. Lai kopējie samazinājumi tiktu panākti ar pēc iespējas lielāku izmaksefektivitāti, dalībvalstīm vajadzētu dot iespēju daļu no sava ikgadējā iedalītā emisijas apjoma pārskaitīt citām dalībvalstīm. Būtu jānodrošina šādu pārskaitījumu pārredzamība, un tie būtu jāveic abām pusēm parocīgā veidā, tostarp izmantojot izsoles vai tirgus starpniekus, kas darbojas kā aģenti, vai divpusējus nolīgumus. Jebkurš šāds pārskaitījums var notikt siltumnīcefekta gāzu emisiju mazināšanas projekta vai programmas rezultātā, ko īsteno dalībvalstī, kura pārdod, un finansē saņēmēja dalībvalsts.

- (15) Eiropas Vides aģentūras mērķis ir atbalstīt ilgtspējīgu attīstību un palīdzēt sasniegt ievērojamu un izmērāmu vides uzlabošanos, sniedzot politikas veidotājiem, publiskajām iestādēm un sabiedrībai savlaicīgu, mērķtiecīgu, būtisku un ticamu informāciju. Eiropas Vides aģentūrai vajadzētu pienācīgi palīdzēt Komisijai saskaņā ar savu gada darba programmu.
- (16) Lai nodrošinātu saskaņā ar šo regulu veikto darījumu – tostarp elastības iespēju izmantošanas un atbilstības pārbažu piemērošanas – pienācīgu uzskaiti, būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 290. pantu attiecībā uz to, lai tiktu nodrošināts, ka Savienības reģistrā saskaņā ar šo regulu tiek vesta pareiza uzskaitē. Vajadzīgos noteikumus vajadzētu ietvert vienotā instrumentā, kur apkopoti uzskaites noteikumi saskaņā ar Direktīvu 2003/87/EK, Regulu (ES) Nr. 525/2013, Regulu [LULUCF] un šo regulu. Ir īpaši būtiski, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, rīkotu atbilstīgas apspriešanās, tostarp ekspertu līmenī, un lai minētās apspriešanās tiktu rīkotas saskaņā ar principiem, kas noteikti 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu. Jo īpaši, lai deleģēto aktu sagatavošanā nodrošinātu vienādu dalību, Eiropas Parlaments un Padome visus dokumentus saņem vienlaicīgi ar dalībvalstu ekspertiem, un minēto iestāžu ekspertiem ir sistemātiska piekļuve Komisijas ekspertu grupu sanāksmēm, kurās notiek deleģēto aktu sagatavošana.
- (17) Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus 4. panta īstenošanai, saskaņā ar kuru tiks noteikti dalībvalstu ikgadējie emisijas limiti, būtu jāpiešķir īstenošanas pilnvaras Komisijai. Minētās pilnvaras būtu jāizmanto saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011 ¹³.
- (18) Šī regula neskar stingrākus valsts mērķus.

¹³ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

- (19) Ja tiek jebkā pielāgots [...] Direktīvas 2003/87/EK 11., 24., 24.a un 27. pantā noteiktais tvērums, tad attiecīgi būtu jāpielāgo šīs regulas aptverto siltumnīcefekta gāzu emisiju maksimālais apjoms. Līdz ar to, ja dalībvalstis savās saistībās saskaņā ar šo regulu ietver papildu emisijas no iekārtām, ko iepriekš aptvēra Direktīva 2003/87/EK, tad šīm dalībvalstīm vajadzētu īstenot papildu politiku un pasākumus šīs regulas aptvertajos sektoros, lai šīs emisijas samazinātu.
- (20) Lai noskaidrotu, kā šī regula kopumā darbojas, to vajadzētu pārskatīt 2024. gadā un pēc tam reizi 5 gados. Pārskatīšanā cita starpā būtu jāņem vērā mainīgie valstu apstākļi un jāizmanto 2018. gada veicinošā dialoga un saskaņā ar Parīzes nolīgumu veiktās globālās izsvēršanas rezultāti. Turklāt savos regulārajos ziņojumos, ko sniedz saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 525/2013, Komisijai būtu arī jāizvērtē 2018. gada veicinošā dialoga iznākums.
- (21) Ņemot vērā to, ka šīs regulas mērķus, jo īpaši mērķi noteikt dalībvalstu pienākumus attiecībā uz to minimālajiem devumiem Savienības siltumnīcefekta gāzu emisijas samazināšanas mērķrādītāju sasniegšanā 2021.–2030. gada periodā, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet tās mēroga vai iedarbības dēļ tos var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai,

1. pants

Priekšmets

Ar šo regulu nosaka pienākumus dalībvalstīm attiecībā uz to minimālajiem devumiem [...] 2021.–2030. gada periodā, lai sasniegtu Savienības [...] mērķi – līdz 2030. gadam samazināt siltumnīcefekta gāzu emisijas par 30 %, salīdzinot ar 2005. gada līmeni, sektoros, uz kuriem attiecas 2. pants, kā arī noteikumus par to, kā nosaka ikgadējos iedalītos emisijas apjomus un kā novērtē dalībvalstu virzību uz to minimālā devuma izpildi.

2. pants

Darbības joma

1. Šo regulu piemēro siltumnīcefekta gāzu emisijām no *IPCC* avota kategorijām "enerģija", "rūpniecības procesi un produktu lietojums", "lauksaimniecība" un "atkritumi", kas noteiktas saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 525/2013, taču te nav ietvertas emisijas no Direktīvas 2003/87/EK I pielikumā uzskaitītajām darbībām.
2. Neskarot šīs regulas 7. pantu un 9. panta 2. punktu, šo regulu nepiemēro siltumnīcefekta gāzu emisijai un piesaistījumiem, ko aptver Regula [*LULUCF*].
3. Šīs regulas kontekstā CO₂ emisijas no *IPCC* avota kategorijas "1.A.3.A civilā aviācija" uzskata par vienādām ar nulli.

3. pants

Definīcijas

Šajā regulā:

- 1) "Siltumnīcefekta gāzu emisijas" ir CO₂ ekvivalenta tonnās izteiktas oglekļa dioksīda (CO₂), metāna (CH₄), dislāpekļa oksīda (N₂O), fluorogļūdeņražu (HFC), perfluorogļūdeņražu (PFC), slāpekļa trifluorīda (NF₃) un sēra heksafluorīda (SF₆) emisijas, kas noteiktas saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 525/2013 un ietilpst šīs regulas darbības jomā.
- 2) "Ikgadējais iedalītais emisijas apjoms" ir maksimālās pieļaujamās siltumnīcefekta gāzu emisijas katrā gadā no 2021. līdz 2030. gadam, kas noteiktas saskaņā ar 4. panta 3. punktu un 10. pantu.
- 3) "ES ETS kvota" ir "kvota", kā definēts Direktīvas 2003/87/EK 3. panta a) punktā.

4. pants

Ikgadējie emisijas limiti 2021.–2030. gada periodā

1. 2030. gadā katra dalībvalsts savas siltumnīcefekta gāzu emisijas ir ierobežojusi par vismaz to procentuālo apjomu, kas attiecīgajai dalībvalstij norādīts šīs regulas I pielikumā, salīdzinājumā ar savām 2005. gada emisijām, kuras ir noteiktas saskaņā ar 3. punktu.
2. Ievērojot šīs regulas 5., 6. un 7. pantā paredzētās elastības iespējas un pielāgojumus saskaņā ar šīs regulas 10. panta 2. punktu un ņemot vērā jebkādos atskaitījumus, kam par iemeslu ir Lēmuma Nr. 406/2009/EK 7. panta piemērošana, katra dalībvalsts nodrošina, ka no 2021. līdz 2029. gadam tās katra gada siltumnīcefekta gāzu emisijas nepārsniedz limitu saskaņā ar lineāru trajektoriju, kuras izejas punkts ir 2020. gads un saskaņā ar šā panta 3. punktu noteiktās 2016., 2017. un 2018. gada vidējās siltumnīcefekta gāzu emisijas, bet beigu punkts – 2030. gads un šīs regulas I pielikumā attiecīgajai dalībvalstij noteiktais limits.

3. Komisija pieņem [...] īstenošanas aktu, ar kuriem CO₂ ekvivalenta tonnās norāda ikgadējos iedalītos emisijas apjomus 2021.–2030. gada periodam, kā minēts 1. un 2. punktā. Lai varētu pieņemt minētos īstenošanas aktus, Komisija visaptveroši izskata jaunākos valstu pārskatu datus par 2005. gadu un 2016.–2018. gadu, kurus dalībvalstis iesniegušas saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 525/2013 7. pantu. Minētajos aktos norāda arī katras dalībvalsts 2005. gada emisiju vērtību, kas ir izmantota, lai noteiktu ikgadējo iedalīto emisijas apjomu, kā minēts šā panta 1. un 2. punktā.
4. Minētajos īstenošanas aktos, pamatojoties uz procentuālajiem apjomiem, ko dalībvalstis paziņojušas saskaņā ar 6. panta 2. punktu, norāda arī kopējos daudzumus, ko 2021.–2030. gada periodā varētu ņemt vērā dalībvalsts atbilstības nolūkā saskaņā ar 9. pantu. Ja visu dalībvalstu kopējo daudzumu summa pārsniedz kopdaudzumu – 100 miljonus –, tad katrai dalībvalstij paredzēto kopējo daudzumu *proporcionāli* samazina tā, lai kopdaudzums netiktu pārsniegts.
5. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 13. pantā minēto izskatīšanas procedūru.

5. pants

Elastības instrumenti, ko var izmantot ikgadējo emisiju limitu izpildei

1. ¹⁴ Kas attiecas uz 2021. līdz 2025. gadu, dalībvalsts var aizņemties daudzumu, kas nepārsniedz 10 % no tās nākamajam gadam paredzētā ikgadējā iedalītā emisijas apjoma.
2. Kas attiecas uz 2026. līdz 2029. gadu, dalībvalsts var aizņemties daudzumu, kas nepārsniedz 5 % no tās nākamajam gadam paredzētā ikgadējā iedalītā emisijas apjoma.

¹⁴ Iepriekšējais 2. punkts. Iepriekšējā 1. punkta teksts ir svītrots (lieks).

3. Dalībvalsts, kuras siltumnīcefekta gāzu emisijas konkrētajā gadā ir mazākas par tās ikgadējo iedalīto emisijas apjomu attiecīgajam gadam, ņemot vērā elastības iespēju izmantošanu saskaņā ar šo pantu un 6. pantu, var šo ikgadējā iedalītā emisijas apjoma pārpalikumu atlikt rezervē nākamajiem gadiem līdz 2030. gadam.
4. Dalībvalsts līdz 5 % no sava attiecīgā gada ikgadējā iedalītā emisijas apjoma var pārskaitīt citām dalībvalstīm. Saņēmēja dalībvalsts šo daudzumu var izmantot atbilstības nolūkā saskaņā ar 9. pantu vai nu attiecīgajā gadā, vai nākamajos gados līdz 2030. gadam.
5. Dalībvalsts, kuras izskatītās siltumnīcefekta gāzu emisijas konkrētajā gadā ir zemākas par tās ikgadējo iedalīto emisijas apjomu attiecīgajam gadam, ņemot vērā elastības iespēju izmantošanu saskaņā ar šā panta 1.–4. punktu un 6. pantu, var šo ikgadējā iedalītā emisijas apjoma pārpalikumu pārskaitīt citai dalībvalstij. Saņēmēja dalībvalsts šo daudzumu var izmantot atbilstības nolūkā saskaņā ar 9. pantu vai nu attiecīgajā gadā, vai nākamajos gados līdz 2030. gadam.
- 5.a Ieņēmumus, kuri iegūti no kvotu pārskaitījumiem saskaņā ar 4. un 5. punktu, dalībvalstis var izmantot, lai risinātu problēmas, kas saistītas ar klimata pārmaiņām Eiropas Savienībā vai trešās valstīs. Dalībvalstis informē Komisiju par jebkuru pasākumu, kas veikts saskaņā ar šo punktu.
- 5.b. Jebkurš saskaņā ar šā panta 4. un 5. punktu veikts pārskaitījums var notikt siltumnīcefekta gāzu emisiju mazināšanas projekta vai programmas rezultātā, ko īsteno dalībvalstī, kura pārdod, un apmaksā saņēmēja dalībvalsts, vienlaikus izvairoties no dubultas uzskaites un nodrošinot izsekojamību.
6. Dalībvalstis atbilstības nolūkā saskaņā ar šīs regulas 9. pantu var bez jebkādiem kvantitatīviem ierobežojumiem, tomēr nepieļaujot dubultu uzskaiti, izmantot saskaņā ar Direktīvas 2003/87/EK 24.a panta 1. punktu piešķirtos kredītus no projektiem.

Atsevišķām dalībvalstīm paredzēta elastības iespēja pēc ES ETS kvotu daudzuma samazināšanas

1. Šīs regulas II pielikumā uzskaitītās dalībvalstis var ierobežotā mērā anulēt maksimāli līdz 100 miljoniem ES ETS kvotu [...], ko kopā ņem vērā atbilstības nolūkā saskaņā ar šo regulu. Minētā anulēšana tiek veikta no attiecīgās dalībvalsts izsolāmo kvotu apjomiem saskaņā ar Direktīvas 2003/87/EK 10. pantu.
2. II pielikumā uzskaitītās dalībvalstis līdz 2019. gada 31. decembrim informē Komisiju, ja tās atbilstības nolūkā saskaņā ar 9. pantu nodomājušas izmantot iespēju ierobežotā mērā anulēt šā panta 1. punktā minētās ES ETS kvotas, nepārsniedzot II pielikumā katrai attiecīgajai dalībvalstij katram gadam 2021.–2030. gada periodā noteikto procentuālo apjomu. II pielikumā uzskaitītās dalībvalstis var nolemt iepriekš paziņotos procentuālos apjomus minētajā periodā, t.i., 2024. un 2027. gadā, divas reizes pārskatīt un samazināt. Šādā gadījumā tās par šo lēmumu paziņo Komisijai līdz 2024. gada 31. decembrim un, ja nepieciešams – līdz 2027. gada 31. decembrim.
3. Pēc dalībvalsts pieprasījuma saskaņā ar Direktīvas 2003/87/EK 20. pantu nozīmētais centrālais administrators ([...] "centrālais administrators") attiecīgās dalībvalsts atbilstības nolūkā saskaņā ar šīs regulas 9. pantu ņem vērā summu, kas nepārsniedz kopējo šīs regulas 4. panta 4. punktā norādīto daudzumu. Vienu desmito daļu no ES ETS kvotu daudzuma, kas noteikts saskaņā ar šīs regulas 4. panta 4. punktu, saskaņā ar Direktīvas 2003/87/EK 12. panta 4. punktu anulē minētajai dalībvalstij par katru gadu laikposmā no 2021. līdz 2030. gadam.
4. Ja dalībvalsts saskaņā ar šā panta 2. punktu ir paziņojusi Komisijai par savu lēmumu pārskatīt iepriekš paziņotos procentuālos apjomus, minētajai dalībvalstij par katru gadu laikposmā attiecīgi no 2026. gada līdz 2030. gadam un no 2028. gada līdz 2030. gadam anulē attiecīgi mazāku kvotu daudzumu.

Piesaistījumu no atmežotas zemes, apmežotas zemes, apsaimniekotas aramzemes un apsaimniekotiem zālājiem papildu izmantošana, nepārsniedzot 280 miljonus neto piesaistījumu

1. Ja dalībvalsts emisijas pārsniedz tās konkrēta gada ikgadējo iedalīto emisijas apjomu, tad attiecībā uz konkrēto gadu dalībvalsts atbilstības nolūkā saskaņā ar šīs regulas 9. pantu var ņemt vērā daudzumu, kas nepārsniedz kopējo neto piesaistījumu un kopējo neto emisiju summu visās Regulas [LULUCF] 2. pantā minētajās uzskaites kategorijās "atmežota zeme", "apmežota zeme", "apsaimniekota aramzeme" un "apsaimniekoti zālāji", ar šādiem nosacījumiem:
 - a) kopējais daudzums, ko ņem vērā attiecīgajai dalībvalstij par visiem gadiem 2021.–2030. gada periodā, nepārsniedz III pielikumā attiecīgajai dalībvalstij noteikto maksimālo apjomu;
 - b) šis daudzums ir uzvija virs daudzuma, ko attiecīgajai dalībvalstij piemēro saskaņā ar Regulas [LULUCF] 4. pantu;
 - c) dalībvalsts nav saņēmusi vairāk neto piesaistījumu saskaņā ar Regulu [LULUCF] no citām dalībvalstīm, nekā tā ir pārskaitījusi; un
 - d) dalībvalsts ir izpildījusi Regulas [LULUCF] prasības.
2. Ja tiek pieņemti īstenošanas akti, ar ko atjaunina meža references līmeni, pamatojoties uz nacionālajiem mežsaimniecības uzskaites plāniem, saskaņā ar Regulas [LULUCF] 8. panta 6. punktu [...], Komisija pieņem deleģētos aktus saskaņā ar šīs regulas 12. pantu nolūkā grozīt šā panta 1. punktu, lai ņemtu vērā uzskaites kategorijas "apsaimniekota meža zeme" devumu.

8. pants

Korekcijas pasākumi

1. Ja Komisija pēc novērtējuma, kas veikts saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 525/2013 21. pantu, un ņemot vērā plānus izmantot šīs regulas 5. līdz 7. pantā minētās elastības iespējas, konstatē, ka dalībvalsts virzība ir nepietiekama, tad minētā dalībvalsts trīs mēnešu laikā Komisijai iesniedz korektīvas rīcības plānu, kurā norāda:
 - a) pasākumus, kurus dalībvalsts veiks, lai izpildītu savus šīs regulas 4. pantā minētos konkrētos pienākumus, proti, kādu politiku un pasākumus un Savienības rīcību tā īstenos;
 - b) šo pasākumu īstenošanas grafiku, kas ļaus novērtēt ikgadējo īstenošanas virzību.
2. Eiropas Vides aģentūra saskaņā ar savu gada darba programmu palīdz Komisijai novērtēt visus šādus rīcības plānus.
3. Komisija var sniegt atzinumu par plāniem, kas iesniegti saskaņā ar 1. punktu, un tādā gadījumā to dara četru mēnešu laikā pēc minēto plānu saņemšanas.

9. pants

Atbilstības pārbaude

1. Ja 2027. un 2032. gadā konstatē, ka kādai dalībvalstij izskatītās siltumnīcefekta gāzu emisijas ir pārsniegušas ikgadējo tai iedalīto emisijas apjomu jebkurā konkrētā perioda gadā, arī ņemot vērā šā panta 2. punktu un 5. līdz 7. pantā paredzēto elastības iespēju izmantošanu, tad piemēro šādus pasākumus:
 - a) dalībvalsts nākamā gada emisijas apjomam pieskaita CO₂ ekv. t izteiktu siltumnīcefekta gāzu emisijas uzvijas daudzumu, kas pareizināts ar koeficientu 1,08, atbilstīgi pasākumiem, kuri pieņemti saskaņā ar 11. pantu; un

- b) dalībvalstij uz laiku ir aizliegts jebkādu daļu no sava ikgadējā iedalītā emisijas apjoma pārskaitīt citai dalībvalstij līdz brīdim, kad tā ir panākusi atbilstību šīs regulas 4. pantam. Centrālais administrators realizē šo aizliegumu 11. pantā minētajā reģistrā.

2. Ja dalībvalsts Regulas [LULUCF] aptvertās siltumnīcefekta gāzu emisijas vai nu 2021.–2025. gada periodā, vai 2026.–2030. gada periodā ir pārsniegušas tās siltumnīcefekta gāzu piesaistījumus, kā konstatēts saskaņā ar minētās regulas 12. pantu, tad no šīs dalībvalsts ikgadējiem iedalītajiem emisijas apjomiem atskaita CO₂ ekv. t izteiktu siltumnīcefekta gāzu emisiju uzvijas daudzumu par attiecīgajiem gadiem.

10. pants

Pielāgojumi

1. Ikgadējo iedalīto emisijas apjomu, kas katrai dalībvalstij noteikts saskaņā ar šīs regulas 4. pantu, pielāgo tā, lai tas atspoguļotu:
- a) saskaņā ar Direktīvas 2003/87/EK 11. pantu izdoto [...] ES ETS kvotu skaita pielāgojumus, jo ir mainījies minētās direktīvas avotu aptvērums saskaņā ar Komisijas lēmumiem, kas pieņemti, ievērojot minēto direktīvu, par valsts sadales plānu galīgo apstiprināšanu 2008.–2012. gada periodam [...];
 - b) saskaņā ar Direktīvas 2003/87/EK 24. un 24.a pantu izdoto ES ETS kvotu vai kredītu skaita pielāgojumus attiecībā uz emisijas samazinājumiem dalībvalstī; un
 - c) to ES ETS kvotu skaita pielāgojumus, kas izdotas par siltumnīcefekta gāzu emisijām no iekārtām, kuras ir izslēgtas no ES ETS saskaņā ar Direktīvas 2003/87/EK 27. pantu, par to periodu, kurā tās ir izslēgtas.
2. Šīs regulas IV pielikumā norādīto daudzumu pieskaita 2021. gada iedalītajam apjomam katrai minētajā pielikumā minētajai dalībvalstij.

3. Komisija publicē minēto pielāgojumu rezultātā iegūtos skaitļus.

10.a pants

[...] Drošības rezerve [...]

1. Nemot vērā 1. pantā minētā Savienības mērķa sasniegšanu, Savienības reģistrā nosaka drošības rezervi, kas atbilst līdz **115** miljoniem tonnu CO₂ ekvivalenta. Tā ir pieejama papildus 5., 6. un 7. pantā paredzētajām elastības iespējām [...].
2. Dalībvalsts var izmantot 1. punktā minēto rezervi ar noteikumu, ka ir izpildīti šādi nosacījumi:
 - a) tās IKP uz vienu iedzīvotāju 2013. gadā tirgus cenās, kā EUROSTAT publicējis 2016. gada aprīlī, nerasniedza Savienības vidējo rādītāju;
 - b) tās kopējās emisijas 2013.–2020. gada periodam šīs regulas aptvertajos sektoros nepārsniedz kopējos ikgadējos tai iedalītos emisijas apjomus 2013.–2020. gada periodam; un
 - c) tā ir izsmēlusi elastības iespējas, ievērojot 5. panta 2. un 3. punktu, tā ir cik vien iespējams izmantojusi neto piesaistījumus saskaņā ar 7. pantu, pat ja minētais daudzums nerasniedz III pielikumā norādīto līmeni, tā nav veikusi neto pārskaitījumus citām dalībvalstīm saskaņā ar 5. pantu, un tās emisijas tik un tā pārsniedz ikgadējos tai iedalītos emisijas apjomus 2026.–2030. gada periodā.
3. Dalībvalsts, kas atbilst 2. punktā izklāstītajiem kritērijiem, saņem papildu apjomu no rezerves līdz pat tās iztrūkstošajam daudzumam, un tas jāizmanto saskaņā ar 9. pantu. Minētais apjoms nepārsniedz 20 % no tās kopējā pārsnieguma 2013.–2020. gada periodā. Ja visu dalībvalstu, kuras izpilda 2. punktā izklāstītos nosacījumus, kopējais rezultātā iegūtais apjoms pārsniedz 1. punktā minēto limitu, katrai no minētajām dalībvalstīm apjomu proporcionāli samazina.

Visus apjomus, kas atlikuši rezervē pēc pirmajā daļā izklāstītā sadalījuma, sadala starp minētajā daļā minētajām dalībvalstīm proporcionāli to atlikušajam iztrūkstošajam daudzumam, bet nepārsniedzot to. Šāds apjoms katrai no minētajām dalībvalstīm var būt papildus pirmajā daļā minētajam procentuālajam apjomam.

4. Pēc tam, kad ir pabeigta Regulas (ES) Nr. 525/2013 19. pantā minētā izskatīšana attiecībā uz 2020. gadu, Komisija publicē maksimālos apjomus, kas minēti šā panta 3. punkta pirmās daļas otrajā teikumā, par katru dalībvalsti, kas minēta 2. punkta a) un b) apakšpunktā.

11. pants

Reģistrs

1. Komisija pieņem deleģētos aktus saskaņā ar 12. pantu nolūkā papildināt šo regulu, lai nodrošinātu, ka Savienības reģistrā, kas izveidots, ievērojot Regulas (ES) Nr. 525/2013 10. pantu, saskaņā ar šo regulu tiek vesta pareiza uzskaitē par
- a) ikgadējiem iedalītajiem emisijas apjomiem,
 - b) elastības iespējām, ko izmanto saskaņā ar šīs regulas 5. līdz 7. pantu,
 - c) atbilstības pārbaudi saskaņā ar šīs regulas 9. pantu, un
 - d) pielāgojumiem saskaņā ar šīs regulas 10. pantu,
 - e) drošības rezervi saskaņā ar šīs regulas 10.a pantu.
- 1.a Centrālais administrators veic automatizētu pārbaudi par katru darījumu saskaņā ar šo regulu un nepieciešamības gadījumā bloķē darījumus, lai nodrošinātu, ka nav pārkāpumu.
2. Informācija, kas minēta 1. punkta a)–e) apakšpunktā un 1.a punktā, ir publiski pieejama.

Deleģēšanas īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.
2. Pilnvaras pieņemt 7. panta 2. punktā un 11. pantā [...] minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz piecu gadu laikposmu no ... [šīs regulas spēkā stāšanās diena]. Komisija sagatavo ziņojumu par pilnvaru deleģēšanu vēlākais deviņus mēnešus pirms piecu gadu laikposma beigām. Pilnvaru deleģēšana tiek automātiski pagarināta uz tāda paša ilguma laikposmiem, ja vien Eiropas Parlaments vai Padome neiebilst pret šādu pagarinājumu vēlākais trīs mēnešus pirms katra laikposma beigām.
3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 7. panta 2. punktā un 11. pantā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu atsaukt izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai arī vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.
4. Pirms deleģētā akta pieņemšanas Komisija apspriežas ar ekspertiem, kurus katra dalībvalsts iecēlusi saskaņā ar principiem, kas noteikti 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu.
5. Tiklīdz Komisija pieņem deleģēto aktu, tā par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.
6. Saskaņā ar 7. panta 2. punktu un 11. pantu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja divos mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus, vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.

13. pants

Komitejas procedūra

1. Komisijai palīdz Klimata pārmaiņu komiteja, kas izveidota ar Regulu (ES) Nr. 525/2013. Minētā komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 nozīmē.
2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Padomes Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

14. pants

Izskatīšana

1. Šīs regulas noteikumus pastāvīgi izskata, cita starpā ņemot vērā valsts apstākļu dinamiku, starptautiskās norises un centienus, kas veikti nolūkā sasniegt Parīzes nolīguma ilgtermiņa mērķus.
2. Komisija sešu mēnešu laikā pēc katras globālās izsvēršanas, par kuru panākta vienošanās saskaņā ar Parīzes nolīguma 14. pantu, ziņo Eiropas Parlamentam un Padomei par šīs regulas darbību, par to, kā tā sekmē Savienības vispārīgā 2030. gadam izvirzītā siltumnīcefekta gāzu emisijas samazināšanas mērķrādītāja sasniegšanu un Parīzes nolīguma mērķu sasniegšanu, jo īpaši par nepieciešamību izstrādāt papildu Savienības politiku un pasākumus, lai panāktu vajadzīgos siltumnīcefekta gāzu emisijas samazinājumus Savienībā un tās dalībvalstīs, un vajadzības gadījumā var sagatavot priekšlikumus.

Grozījumi Regulā (ES) Nr. 525/2013

Regulu (ES) Nr. 525/2013 groza šādi:

1) regulas 7. panta 1. punktu groza šādi:

a) iekļauj šādu punktu:

"aa) no 2023. gada — to siltumnīcefekta gāzu antropogēnās emisijas, kuras minētas 2. pantā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā .../... [KCR] [...], par X-2 gadu, ievērojot *UNFCCC* ziņošanas prasības";

b) otro daļu aizstāj ar šādu:

"Dalībvalstis ik gadu savos ziņojumos informē Komisiju par saviem nodomiem izmantot elastības iespējas, kas paredzētas 5. panta 4. un 5. punktā Regulā [KCR]. Trīs mēnešu laikā pēc tam, kad ir saņemta minētā informācija no dalībvalstīm, Komisija dara informāciju pieejamu 26. pantā minētajai komitejai.";

2) regulas 13. panta 1. punkta c) apakšpunktā pievieno šādu [...] punktu:

"viii) no 2023. gada — informāciju par valsts politiku un pasākumiem, ko īsteno, lai izpildītu savus pienākumus saskaņā ar Regulu [KCR] [...], un informāciju par plānoto valsts papildu politiku un pasākumiem, kas iecerēti, lai savas siltumnīcefekta gāzu emisijas ierobežotu vairāk, nekā paredzēts minētajā regulā [...] (*pārvietots uz 1. punkta b) apakšpunktu*).";

3) regulas 14. panta 1. punktā pievieno šādu apakšpunktu:

"f) sākot no 2023. gada, kopējās siltumnīcefekta gāzu prognozes un atsevišķas aplēses par prognozētajām siltumnīcefekta gāzu emisijām no emisiju avotiem, uz kuriem attiecas Direktīva 2003/87/EK un Regula [KCR] [...].";

4) regulas 21. panta 1. punktā [...] iekļauj šādu apakšpunktu:

"c) pienākumus, kas noteikti Regulas [KCR] 4. pantā. [...] Izvērtēšanā ņem vērā Savienības politikas un pasākumu progresu un informāciju no dalībvalstīm. Reizi divos gados izvērtēšanā iekļauj arī prognozes par Savienības virzību uz tās Parīzes nolīgumam nacionāli noteikto devumu īstenošanu, ietverot Savienības saistības panākt emisijas samazinājumus visas tautsaimniecības mērogā, un par dalībvalstu virzību uz savu pienākumu izpildi saskaņā ar minēto regulu."

16. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē,

*Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs*

*Padomes vārdā –
priekšsēdētājs*

*I PIELIKUMS***DALĪBVALSTU SILTUMNĪCEFĒKTA GĀZU EMISIJAS SAMAZINĀJUMI SASKAŅĀ
AR 4. PANTU**

	Dalībvalstu siltumnīcefekta gāzu emisijas samazinājumi 2030. gadā salīdzinājumā ar 2005. gada līmeni ko nosaka saskaņā ar 4. panta 3. punktu.
Beļģija	-35%
Bulgārija	-0%
Čehijas Republika	-14%
Dānija	-39%
Vācija	-38%
Igaunija	-13%
Īrija	-30%
Grieķija	-16%
Spānija	-26%
Francija	-37%
Horvātija	-7%
Itālija	-33%
Kipra	-24%
Latvija	-6%
Lietuva	-9%
Luksemburga	-40%
Ungārija	-7%
Malta	-19%
Nīderlande	-36%
Austrija	-36%
Polija	-7%
Portugāle	-17%
Rumānija	-2%
Slovēnija	-15%
Slovākija	-12%
Somija	-39%
Zviedrija	-40%
Apvienotā Karaliste	-37%

II PIELIKUMS

DALĪBVALSTIS, KAM ATBILSTĪBAS NOLŪKĀ SASKAŅĀ AR 6. PANTU VAR IEROBEŽOTĀ MĒRĀ TIKT ŅEMTAS VĒRĀ ANULĒTAS ETS KVOTAS

	Maksimālais procentuālais apjoms no 2005. gada emisijām, ko nosaka saskaņā ar šīs regulas 4. panta 3. punktu
Beļģija	2%
Dānija	2%
Īrija	4%
Luksemburga	4%
Malta	2%
Nīderlande	2%
Austrija	2%
Somija	2%
Zviedrija	2%

III PIELIKUMS

KOPĒJIE NETO PIESAISTĪJUMI NO ATMEŽOTAS ZEMES, APMEŽOTAS ZEMES, APSAIMNIEKOTAS ARAMZEMES UN APSAIMNIEKOTIEM ZĀLĀJIEM, KO DALĪBVALSTIS 2021.–2030. GADA PERIODĀ ATBILSTĪBAS NOLŪKĀ VAR IERĒĶINĀT SASKAŅĀ AR 7. PANTU

	Maksimālais apjoms, izteikts miljonos tonnu CO ₂ ekvivalenta
Beļģija	3,8
Bulgārija	4,1
Čehijas Republika	2,6
Dānija	14,6
Vācija	22,3
Igaunija	0,9
Īrija	26,8
Grieķija	6,7
Spānija	29,1
Francija	58,2
Horvātija	0,9
Itālija	11,5
Kipra	0,6
Latvija	3,1
Lietuva	6,5
Luksemburga	0,25
Ungārija	2,1
Malta	0,03
Nīderlande	13,4
Austrija	2,5
Polija	21,7
Portugāle	5,2
Rumānija	13,2
Slovēnija	1,3
Slovākija	1,2
Somija	4,5
Zviedrija	4,9
Apvienotā Karaliste	17,8
Maksimālais apjoms kopā:	280

IV PIELIKUMS

KOPĒJIE PIELĀGOJUMI SASKAŅĀ AR 10. PANTA 2. PUNKTU

	Kopējie pielāgojumi saskaņā ar 10. panta 2. punktu, kas izteikti tonnās CO ₂ ekvivalenta
Bulgārija	1602912
Čehijas Republika	4440079
Igaunija	145944
Horvātija	1148708
Latvija	<u>1698061</u>
Lietuva	2165895
Ungārija	6705956
<u>Malta</u>	<u>774000</u>
Polija	7456340
Portugāle	1655253
Rumānija	10932743
Slovēnija	178809
Slovākija	2160210
